

Dr. Dulin Jenő

(Budapest, 1936. március 3. –)

Gimnáziumi tanulmányait a Kölcsey Ferenc Gimnáziumban fejezte be, majd a Magyar Államvasutaknál helyezkedett el, mint forgalmi tanuló, majd forgalmistaként dolgozott. 1955-57 között a MÁV Tisztképző Intézetének hallgatója volt. 1958-ban áthelyezéssel a MÁV Pályaalkalmassági Vizsgáló Intézetébe került. 1962-ben végzett az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán, mint pszichológus. Még ebben az évben, pályázat útján a Csepel Vas- és Fémművekben helyezkedett el, 23 évig itt dolgozott. Abban az időben az ország egyik eredményes munkapszichológiai egységévé nőtte ki magát.

A mindennapi gyári munka mellett tagja volt az Ergonómia című folyóirat szerkesztőbizottságának.

1962-től alapító tagként közreműködött a Pszichológiai Társaságban, később a Munka-, majd a Közlekedépszichológiai szekcióban. Mindkét szekciónak három, illetve tizenhat évig az elnöke is volt. 1970-től a METESZ Ipargazdasági Bizottság Munkaügyi Szakosztályában tevékenykedett. 1965-1978 között a Tudományos Ismeretterjesztő Társaság Pszichológiai Szakosztály tagjaként is dolgozott, az utolsó öt évben vezetőségi tagként.

1978-ban a Magyar Tudományos Akadémia pszichológiai tudomány kandidátusi fokozatát szerezte meg. 2000-től az MTA köztestületi tagja. 1978-ban a Budapesti Műszaki Egyetemen munka-szakpszichológiai oklevelet szerzett.

1985-ben miniszteri kinevezéssel a Közlekedési Főfelügyelet Pályaalkalmassági Vizsgáló Intézetébe igazgatói megbízással helyezték át. 1998-ban vonult nyugdíjba.

Különböző szakmai folyóiratokban mintegy nyolcvan szakcikke jelent meg, továbbá két könyv és három jegyzet, öt könyv társszerzője.

Dolgozott az ELTE-n, a Bánki Donát Gépipari Műszaki Főiskolán, a Zsigmond Király Főiskolán, a Testnevelési Főiskolán, a TIT-ben. Külső szakértőként a Magyar Televízió Napraforgó című magazinműsorát is szerkesztette. Rendszeresen szerepelt a különböző tv- és rádiócsatornákon.

Kitüntetései: a Kohó-és Gépipar kiváló dolgozója, Hevesi Gyula-émlékérem (METESZ), Baross Gábor-díj (Közlekedési és Hírközlési Minisztérium).

Első vitorlás emlékei hatéves korára datálódnak, amikor Balatonmárfiafürdőn testvéreivel elkötöttek egy vitorláshajót, és azt lökdösve „hajókáztak”. Az első komoly vitorlásélményt, egy egész napos túrázást Tihanyban, a Piaristáknál szerezte. Majd az úszás, vízilabdázás, evezés évei következtek. 22 éves korában egy vitorlás hajó felújításának volt aktív részese, ezzel a hajóval később versenyzett is.

1962-től a Magyar Hajózási Részvénytársaság (MAHART) Vitorlás Szakosztályának, majd később a Balatoni Hajózási ZRt. szakosztályában versenyszerűen vitorlázott. 2015 óta a sportklub örökös tiszteletbeli tagja. Az elmúlt évek alatt 13 bajnokságot és 11 Balaton Kupát nyert, hozzávetőlegesen ötszáz versenyen indult, négyszáz dobogós helyezést ért el. Jelenleg is versenyszerűen vitorlázik, a nagyhajós mezőny legidősebb kormányosa.

A Testnevelési Egyetemen 2000 óta a vitorlás edzőképzés szakvezetőjeként dolgozik.

1970 óta foglalkozik a sportág történetével, a sportág szakfolyóirataiban több mint ötven cikket, közleményt jelentett meg vitorlázás témakörben. Megírta a sportklubja 30 éves történetét, könyvet írt a vitorlázásban használatos csomókról. Testvéröccsével a két kiadást megért Vitorlássport című könyvet írták közösen.

2015-ben jelent meg A magyar vitorlázás története című átfogó munkája, amely a vitorlázás, a szörf, a jégvitorlázás és a modellvitorlázás történetét dolgozza fel. Megírta az egyik szép és híres hajó, a Sirocco történetét is.

A Magyar Vitorlás Szövetség 50 és 75 éves (1979, 2004) fennállása alkalmából sokadmagával kiállítást szervezett. Hat éven át a Nagyhajós bizottság és öt éven keresztül az Európa 30-as osztály elnöke volt.